20/08/2021

Η Νάουσα εόρτασε τον Προστάτη και Πολιούχο της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τον Προστάτη και Πολιούχο της Όσιο Θεοφάνη τον Θαυματουργό τίμησε χθες, Πέμπτη 19 Αυγούστου, η Νάουσα.

Το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης με την ευκαιρία της εορτής του Οσίου Θεοφάνους.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώατος, μεταξύ άλλων, τόνισε για τον όσιο ότι: *“Η δική του ζωή υπήρ-ξε μια ζωή σύμφωνη με την κλήση που δέχθηκε από τον Θεό. Μία κλήση που δεν είναι κα-τάλληλη για τον καθέ-να από εμάς, «ου πάντες χωρούσι, αλλ᾽ οις δέδοται», γιατί δεν μπορούμε να ανταπο-κρι-θούμε σ᾽ αυτήν, επειδή δεν διαθέτουμε το μεγαλείο της ψυχής και την αποφασιστικό-τητα που διέθετε ο όσιος Θεοφάνης”.*

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Πανηγυρίζει σήμερα ἡ πόλη μας τόν προστάτη καί πολιοῦχο της, τόν ὅσιο Θεοφάνη τόν νέο. Πανη-γυ-ρίζει ἕναν μοναχό, πού ἄν καί ἐγκατέλειψε τόν κόσμο, ὅπως ψάλ-λει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, συνε-δέθη μέ αὐτή τήν πόλη καί τούς εὐσεβεῖς κατοίκους της, πού τόν τιμοῦν καί ἑορτάζουν τή μνήμη του.

Καί αὐτό, διότι ὁ ὅσιος Θεοφάνης δέν ἐγκα-τέλειψε τόν κόσμο, δέν ἐγκατέλειψε τούς ἀνθρώπους, ἐπει-δή δέν τούς ἀγαποῦσε ἤ ἀδια-φοροῦσε γι᾽ αὐτούς, ἀλλά ἐγκα-τέλειψε «τοῦ κόσμου τόν τάραχο», τόν θόρυβο καί τή φα-σαρία πού δη-μιουργεῖ ὁ κόσμος καί οἱ ἀνάγκες του. Καί τό ἔκανε, ἐπειδή ἡ ψυ-χή του φλεγόταν ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί ἐπιθυμοῦσε νά εἶναι ἀφιερωμένος ἀποκλειστικά σέ Ἐκεῖ-νον πού ἀγαποῦσε περισ-σό-τερο ἀπό κάθε ἄλλον.

Πολλοί πιστεύουν ὅτι ἡ ἀπομά-κρυνση τῶν μο---να--χῶν ἀπό τόν κό-σμο εἶναι ἄρνηση τῶν ἀν-θρώπων. Ὅμως οἱ μο--ναχοί καί οἱ ἀσκητές δέν ἀποφεύγουν τούς ἀν-θρώπους, δέν ἀρνοῦ-νται τούς ἀνθρώπους, ἁπλῶς ἀναζητοῦν τόν Θεό καί προ-σεγγίζουν δι᾽ αὐτοῦ καλύτερα τούς ἀνθρώπους, ὅταν εἶναι μα-κριά ἀπό τούς θορύβους καί τίς ταρα-χές τοῦ κόσμου, ὅταν εἶναι μακριά ἀπό τίς ἐπιρ-ροές καί τούς περι-σπασμούς τοῦ κόσμου.

Στήν ἡσυχία τῆς ἐρη-μί-ας οἱ ἅγιοι δέν συνα-ντοῦν μόνο τόν Θεό ἀλλά καί τούς ἀδελ-φούς τους. Δέν προ--σεύ-χονται μόνο στόν Θεό, ἀλλά ἐμπι--στεύονται στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἀκό-μη καί αὐτούς πού δέν προσεύ-χο-νται ποτέ, ἀκόμη καί τούς ἐχθρούς τους.

Καί αὐτό τό ἀπέδειξε καί ὁ ὅσιος Θεοφάνης μέ τή ζωή του. Μπορεῖ ὁ ἴδιος νά ἀκολούθησε τήν κλήση τοῦ Θεοῦ γιά τή μοναχική πολι-τεία, ἀλλά ἡ ἀγάπη του πρός τόν Θεό ἐκφράσθηκε καί μέσα ἀπό τήν ἀγάπη πρός τούς ἀνθρώπους, μέσα ἀπό τήν ἀγάπη πρός ὅλους ὅσοι προσέτρεχαν σ᾽ αὐτόν τόσο στή Σκή--τη τῆς Βεροίας ὅσο καί στή Μο-νή τῶν Ταξιαρχῶν, πού ἵδρυσε ἐδῶ στή Νάουσα, γιά νά τόν συνα-ντή-σουν, γιά νά ἀκούσουν τίς συμ-βου-λές του, γιά νά στηριχθοῦν καί νά ἐνισχυθοῦν κοντά του στά δύ-σκο-λα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἡ δική του ζωή ὑπῆρ-ξε μιά ζωή σύμφωνη μέ τήν κλήση πού δέ-χθη-κε ἀπό τόν Θεό. Μία κλή-ση πού δέν εἶναι κα-τάλληλη γιά τόν καθέ-να ἀπό ἐμᾶς, «οὐ πάντες χωροῦσι, ἀλλ᾽ οἷς δέδοται», γιατί δέν μποροῦμε νά ἀνταπο-κρι-θοῦμε σ᾽ αὐτήν, ἐπει-δή δέν διαθέτουμε τό μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς καί τήν ἀποφασιστικό-τητα πού διέθετε ὁ ὅσιος Θεοφάνης.

Ὅμως αὐτό δέν μᾶς ἀπαλ-λάσ-σει ἀπό τήν εὐθύνη πού ἔχουμε ἀπέ-να-ντι στόν Θεό, νά ἀκολουθοῦμε ὁ καθέ-νας τή δική του κλήση. Γιατί ὁ Θεός δέν κάλεσε μόνο ὅσους ἀνε-δεί-χθησαν ἅγιοι. Καλεῖ τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς ὁ Θεός προσωπικά. Καί μᾶς καλεῖ νά τόν ἀκολουθήσουμε μέ ἕνα ξε-χωριστό τρόπο, ὅπου καί ἄν ἀνήκει ὁ

καθένας. Ὄχι μόνο στό ράσο, ὄχι μόνο στόν μοναχισμό, ἀλλά καί στόν γάμο καί στόν στρατό καί στήν τοπική αὐτοδιοίκηση καί ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, μᾶς καλεῖ νά κάνουμε τό καθῆκον μας.

Δέν ὑπάρ-χει ἕνας μό-νο δρόμος πού ὁδη-γεῖ στή σωτηρία ἀλ-λά πολ-λοί καί δια-φο-ρετι-κοί, τούς ὁποίους ἔχει ἑτοιμάσει ὁ Θεός γιά τόν κα-θένα μας, ἐπειδή ἀκριβῶς σέβεται τήν διαφορε-τι-κότητά μας.

Ὁ καθένας μας ἔχει τόν δικό του δρόμο πρός τή σωτηρία· καί τόν δρό-μο αὐτό μᾶς τόν κάνει γνω-στό ὁ Θεός διά τῆς προσωπικῆς μας κλή-σεως, τήν ὁποία μᾶς ἀπευ-θύνει μέ πολ-λούς τρό-πους.

Ὁ Θεός μᾶς καλεῖ στόν δρόμο πού ἔχει ἑτοι-μά-σει γιά μᾶς, ὄχι γιατί θέλει νά μᾶς περιορίσει ἤ νά προ-κα-θορίσει τήν πο-ρεία τῆς ζωῆς μας ἤ νά μᾶς στερήσει τήν ἐλευ-θε-ρία μας, ἀλλά γιατί ὡς παντογνώ-στης γνω---ρίζει μέσα ἀπό ποι-όν δρόμο μπορεῖ νά φθάσει ὁ καθένας μας στόν προ-ορισμό του, πού εἶναι ἡ σωτηρία μας, πού εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δική μας ἐλευθερία καί ἀνε-ξαρ-τησία τῆς βουλήσεως ἔγκειται στήν ἀπόφασή μας νά ἀκο-λου-θή-σουμε τήν κλή-ση τοῦ Θεοῦ ἤ νά τήν ἀπορ-ρίψουμε.

Καί ἐάν τήν ἐπιλέ-ξου-με, ἐνα--πό-κειται στή δι-κή μας ἐλεύθερη βού-ληση νά τήν ἀκολουθή-σουμε μέ πιστότητα καί συνέ-πεια, προκειμέ-νου νά φθάσουμε στό πο-θητό ἀπο-τέ-λεσμα, ὅπως ἀ-κρι-βῶς συνέβη μέ τόν ἑορταζόμενο πολιοῦχο μας. Διότι δέν ἀρκεῖ νά θελήσουμε νά ἀκολουθήσουμε τήν κλήση τοῦ Θεοῦ, πρέπει καί νά ἀγω-νι-σθοῦμε γιά νά βαδίσου-με σύμ--φωνα μέ αὐτή σέ ὅλη μας τή ζωή.

Τιμώ-ν-τας, λοιπόν, σήμερα τόν «τῇ κλήσει προσφόρως πο-λι--τευ--σά-μενον» ὅσιο Θεο-φάνη, ἄς ἀκο--λου-θή--σουμε τό πα-ράδειγμα τῆς ζωῆς του, ἄς ἀκο-λουθήσουμε δη-λα-δή τήν κλήση πού ἀπευ--θύνει ὁ Θεός στόν κα-θένα μας προσωπικά, ὅποια καί ἐάν, ἀλλά κυ-ρίως ἄς τήν ἀκο-λουθή-σουμε καί ἐμεῖς πολι-τευ-ό-με-νοι «προσ-φόρως», ὥστε νά ἀξιω-θοῦ-με τῆς αἰωνίου ζωῆς γιά νά δο-ξά--ζου-με μαζί μέ τόν ὅσιο Θεοφάνη τόν Θεό αἰωνίως στόν οὐρανό.

Ὅλοι γνωρίζετε ὅτι ἔχουμε περιπτώσεις γονέων, οἱ ὁποῖοι πολλές φορές πᾶνε ἀντίθετα σέ αὐτό πού θέλουν τά παιδιά τους νά ἀκολουθήσουν. «Ὄχι, θά γίνεις γιατρός!» –«Μά, ἀφοῦ θέλω νά γίνω παιδαγωγός; ἐκεῖ μοῦ ἔχει δώσει τήν κλήση ὁ Θεός, πῶς ἐγώ νά ἀκούσω αὐτό πού θέλει ὁ πατέρας ἤ ἡ μητέρα», πού δέν εἶναι πάντοτε πρός τό συμφέρον τοῦ παιδιοῦ. Διότι μπορεῖ τόν ἄλφα δρόμο πού θέλουν οἱ γονεῖς καί νά ἀποτύχει. Τότε τήν εὐθύνη ποιός τήν φέρει;

Νά μήν μιλήσω γιά τόν δικό μας χῶρο. Μή τυχόν καί πεῖ κανένα παιδί ὅτι θέλω νά γίνω κληρικός ἤ θέλω νά γίνω μοναχός, ἀκόμη χειρότερα! «Καταστρέφεις τή ζωή σου!», λένε. Μά αὐτός εἶναι πού ἑνώνεται μέ τόν Θεό καί ὄχι μόνο ἑνώνεται μέ τόν Θεό, ἑνώνει καί τούς οἰκείους του μέ τόν Θεό. Ἑνώνει καί τούς γονεῖς του καί τά ἀδέλφια του καί ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιατί, ὅπως εἴπαμε, ὁ ὅσιος Θεοφάνης αὐτό εἶχε ὡς ἔργο του, νά ἑνωθεῖ μέ τόν Θεό, ἀλλά νά ἑνώσει καί τούς ἀνθρώπους μέ τόν Θεό, καί τούς γνωστούς καί τούς ἀγνώστους, ἀκόμη καί τούς ἐχθρούς.

Ἑπομένως, ἄς τό ἔχουμε κατά νοῦν, ἀδελφοί μου. Μή μπαίνουμε ἐμπόδιο στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ πού ἔχει γιά τήν κάθε ψυχή. Μπορεῖ ὁ ἄλλος νά θέλει νά παντρευθεῖ καί δέν θέλει νά μείνει ἄγαμος, γιατί νά τόν ἐμποδίσω; Ἤ νά θέλει νά γίνει στρατιωτικός ἤ ἀστυνομικός ἤ πυροσβέστης. Κάθε ἕνας ἔχει μία πορεία, ἀλλά αὐτή τήν πορεία τήν χαράσσει ὁ Θεός, καί ἐμεῖς πρέπει νά τήν ἀκολουθήσουμε πιστότατα, οὕτως ὥστε νά ἀνταπεξέλθουμε στίς ἀνάγκες, στά προβλήματα, στίς δυσκολίες. Καί τότε, ἄς στραφοῦμε στόν Θεό μέσα ἀπό τίς

δυσκολίες πού θά νιώσουμε, πού θά ἀντιμετωπίσουμε καί ἄς ποῦμε: «Θεέ μου, ἐγώ ἀκολούθησα αὐτό πού Ἐσύ ἔβαλες μέσα μου, βοήθησέ με». Τότε νά δεῖτε, ἔρχεται ἡ λύση ἄνωθεν.

Ἄς ἔχουμε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, ὅπως εἶχε ὁ ὅσιος Θεοφάνης, καί νά εἶστε βέβαιοι ὅτι ὅλα θά ἀποβοῦν γιά τό καλό τῆς ψυχῆς μας ἀλλά καί τοῦ περιβάλλοντός μας, διότι δέν κάνουμε τό δικό μας, ἀλλά κάνουμε αὐτό πού λέμε: «γενηθήτω τό θέλημά σου». Ἀμήν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ